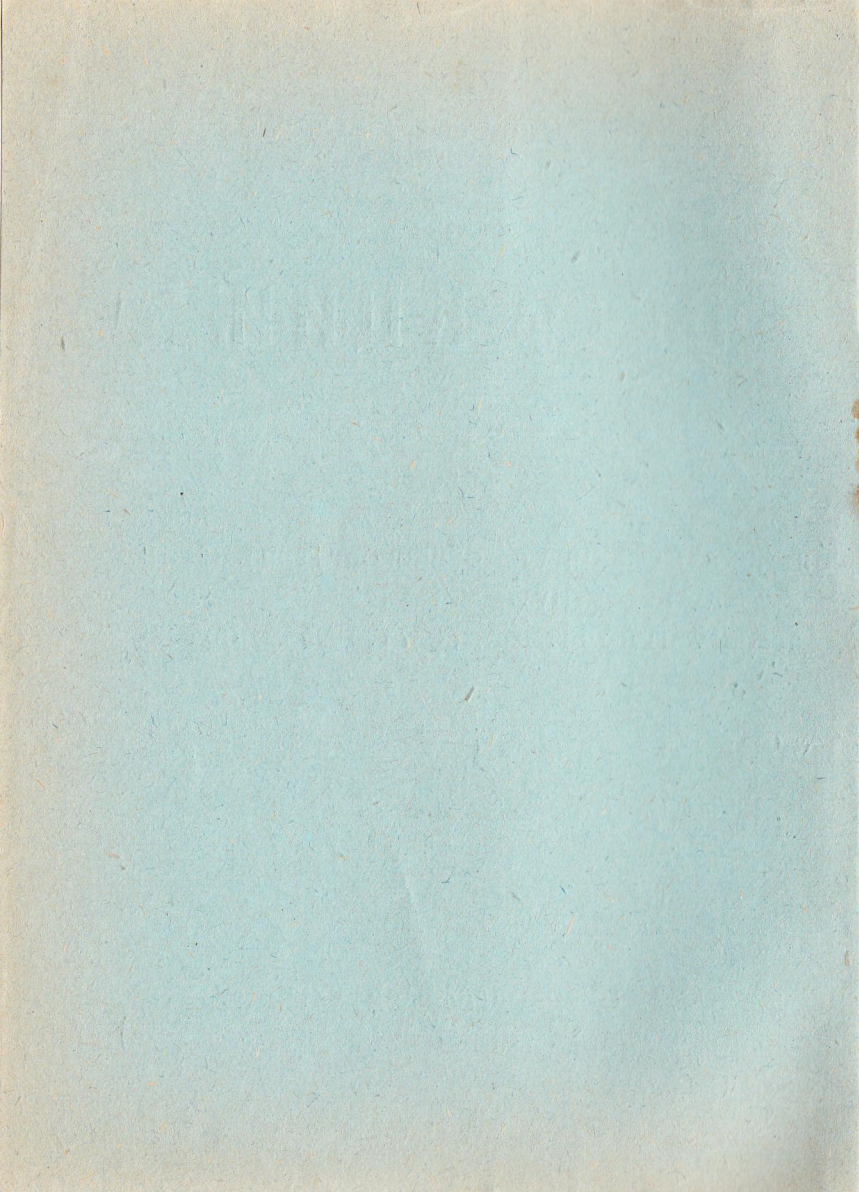

ПРОЕКЦИИ.

13-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 7.І. 1925 Г.—СОФИЯ

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

ПРОЕКЦИИ.

13-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 7.І. 1925 Г.—СОФИЯ

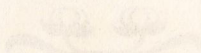
ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

ПРОЕКЦИОН.

ПРОЕКЦИОНА АРХИВ НА ОБЩИНО ОУЛТН П. КРАС

ОУЛТН П.

ПРОЕКЦИОНА АРХИВ НА ОБЩИНО ОУЛТН П. КРАС

ПРОЕКЦИОНА АРХИВ НА ОБЩИНО ОУЛТН П. КРАС

ОУЛТН П.

Проекци.

Размишление.

Прочетоха се няколко от работитѣ върху темата: „Отличителнитѣ черти на човѣшката и Божията любовь“.

За слѣдния пжть ще пишете върху темата: „Отличителнитѣ черти на волята, сърцето и ума“.

Казватъ нѣкой, че за да бжде мисльта понятна човѣкъ трѣбва да говори разумно. Човѣкъ трѣбва да мисли добръ, за да бжде рѣчьта му понятна. Колкото мисльта е по-ясна, толкозь и рѣчьта ще бжде по-ясна. Всѣка идея трѣбва да изразява нѣщо. Всѣки конкретенъ прѣдметъ трѣбва да е ясенъ въ ума, за да може да си го прѣдставимъ. Запримѣрь сега ние говоримъ за Любовта, нали? Каква идея, каква прѣдстава имате за Любовта? Каква форма имате за Любовта, запримѣрь, ако речете да си я представите? извънъ човѣка можете ли да си я представите. Тѣй щото, извѣстна идея намъ се вижда много ясна, но постарайте се само да си я представите, ще видите, че е трудно да се обясни. Затова най-първо ви трѣбва учение. Вие още не

сте се научили на онзи великъ методъ, да знаете какъ да се учите. Сегашнитѣ хора, слѣдъ като прѣкарать 13, 14, 15 години въ училище, мислятъ, че сж научили нѣщо. Това е само приготвление за учение. Следъ този подготвителенъ периодъ ще дойде врѣмето за учение. Единъ ученъ човѣкъ, който е посвѣтилъ цѣли 20—30 години за изучване нѣкоя областъ отъ науката, неговитѣ открития, макаръ и микроскопически, все таки сж допринесли нѣщо.

Да допуснемъ сега, че всички сте учили аритметика. Тукъ съмъ написалъ числата едно, десетъ и сто. Вие ще кажете ние знаемъ, какво нѣщо е числото едно. Да, знаете, че една круша означава числото едно. Знаете, че числото 10 означава 10 круши, числото 100 — 100 круши и т. н. Но това не е истинската аритметика, това е външната страна на аритметиката. Какво означава единицата? Единицата като символъ означава едно нѣщо, а иначе представлява жива сила. Да кажемъ, че имаме една жива точка въ пространството, но извънъ физическия свѣтъ. Какъ бихте си представили геометрически проекцията на тази точка въ физическия свѣтъ. Ако точката трѣбва да се проектира въ извѣстно поле, какъ ще я изобразите? За да се изобрази, тя трѣбва да приеме извѣстна форма въ това поле. И тогава гео-

метрицитѣ казватъ, че като се съединятъ нѣколко такива форми, образуватъ извѣстни величини. Слѣдователно, единицата изразява точката горѣ въ пространството, а десетѣтъ показватъ, че точката е вече проектирана. Нулата показва плоскостъта, върху която тази точка се проектира, т. е. възможността, при която тази точка може да развие своитѣ сили. Значи, числото 10 показва живата точка и възможности-тъ ѝ, при които тя може да се развие. Какво показва тогава числото 100?—Ако точката най-първо се проектира въ една права линия, имаме числото 10; ако тази точка се проектира въ плоскостъ, тогава имаме числото 100. Въ този случай, стотѣ показва, че точката е проектирана въ плоскостъ, значи движи се въ двѣ посоки, има двѣ възможности. За да разберете тия нѣща, вие трѣбва да учите.

Сега, да ви обясня мисълта си. Да допуснемъ, че вие имате извѣсна енергия въ себе си, но ви затварятъ въ затворъ. Да орете неможете, да сѣете не можете, да работите каква да е работа не можете. При тези условия можете да направите само едно нѣщо: да ви дадатъ книги да учите. Следователно, тукъ вие имате само една възможность да се учите. Затова ще насочите вашите енергии къмъ ума си, въ вашата мисль. Слѣдъ врѣме, когато излѣзете

отъ затвора, тази енергия ще е превърне, тя ще има друга проекция върху физическия свѣтъ. Вие може да сте сѣдели въ затвора 3-4 години и тамъ сте придобили една нова идея, оформили сте възгледитѣ си за живота, разбрали сте, какъ трѣбва да се живѣе. И сега вие ще се постараете да проектирате тия нови възгледи на физическия свѣтъ.

Сега мнозина като васъ изучаватъ религията или духовнитѣ науки, както имъ попадне, вследствие на което въ тѣхъ става една цѣла галиматия. Това не е наука! Науката опредѣля нѣщата извънъ. Ние трѣбва да опредѣлимъ нашитѣ отношения извънъ себе си, извънъ своята личностъ. Това, което виждаме въ свѣта, не сѣ правилни отношения. Ако двама затворници затворятъ на едно мѣсто, или ако едно агне и единъ вълкъ затворятъ на едно мѣсто, това не е правилно съчетание, това не е единъ Божественъ актъ. Въ този случай вълкътъ може да не изяде агнето, но то ще бѣде не защото вълкътъ е правовѣренъ, но отъ страхъ. Той не го изяде отъ страхъ, а не отъ нѣкакво убѣждение. Неговата постѣпка ще противорѣчи на природата му. Въ духовния свѣтъ противорѣчия не съществуватъ. Това, което ние считаме за противорѣчия, то е отъ неразбиране на онѣзи основни математически принципи, върху които животътъ

е поставенъ. Когато не разбираме живата математика и геометрия въ живота, главата ни ще побълъе отъ страдания и противорѣчия — нищо повече. Ако нѣкой ме пита, защо сж страданията въ живота, ще му отговоря: страданията идватъ отъ неразбирането на Божествената математика и Божествената геометрия. Страданията идватъ, защото ти се проектирашъ тамъ, дѣто другитѣ сж се проектирали по-напрѣдъ. Свѣтътъ е толкова голѣмъ, има мѣсто за всички, за това ти трѣбва да се проектирашъ тамъ, дѣто никой не се е проектиралъ. Нѣкой запитва: какво приложение има геометрията въ живота? Отговарямъ: приложението на геометрията е това, да правишъ проекции тамъ, дѣто никой не е правилъ; ще се подвизавашъ тамъ, дѣто никой не се е подвизавалъ; ще вършишъ това, което никой не е вършилъ. Ще бжде глупаво, слѣдъ като е излѣзълъ на сцената единъ великъ цигуларь, майсторъ на цигудката, да излезешъ да покажешъ своето изкуство и ти, който си свирилъ едва 3-4 години. Ти, ще мълчишъ, нѣма да се явявашъ, ще слушашъ само! Мнозина отъ васъ имате таково желание, именно, слѣдъ единъ великъ цигуларь да излѣзете и вие, да покажете своето изкуство. Следъ туй какво става? Понеже вие се проектирате тамъ, дѣто не трѣбва, окръжаващата ви срѣ-

да казва: „Този кой го е викалъ? Такъвъ цигуларь не искаме!“ — Ама азъ искамъ да се проявя! „Ти можешъ да се проявишъ тамъ, дѣто те викатъ, но не и на тази сцена, при този великъ майсторъ. Ние не искаме да те слушаеме“ — Ама вие трѣбва да имате челолюбие! „Челолюбieto се проявява при други случаи, на сцената ние обичаеме изкуството. Тѣй разсждава свѣтътъ. Азъ не говоря отъ гледището на религиознитѣ хора, но казвамъ какъ гледатъ умнитѣ хора въ свѣта.

Та въ живота си, когато дойдемъ до науката, ние ще бждемъ строги, ще имаме една Божествена мѣрка, съ която ще мѣримъ своитѣ чувства, своитѣ мисли и своитѣ дѣйствия. По сжщия законъ ще постъпваме и спрѣмо себе си нѣма да си правимъ илюзии. Защото, слѣдъ като нѣкой човѣкъ е свириль хубаво, а запитва другитѣ хора, дали е свириль добръ, това показва, че той не е майсторъ, не може да свири хубаво. На такъвъ човѣкъ азъ мога да кажа: като тебе всѣки може да свири. Слѣдъ като си свириль на сцената, ще излѣзешъ навънъ, никакъвъ букетъ нѣма да чакашъ. Ще свиря на хората тѣй, както разбирамъ и бързо ще излѣза навънъ. Пъкъ тѣ сж свободни слѣдъ мене да си искажатъ мнѣнието, както искатъ — то е тѣхна работа.

Казвамъ: въ обикновенитѣ прояви на живота, както и въ живота на религиознитѣ хора съществува въ най-голѣми противорѣчия, най-голѣми каприции и своенравия, а сѣщо тѣй и най-голѣмо лицемѣрие. Единъ религиозенъ човѣкъ съ нищо не можешъ да го задоволишъ. Когато е добъръ лесно се справяшъ съ него, но когато се изопачи, по-лошъ отъ него нѣма. Защо е така? Религиозността е само едно проявление на човѣка, проявление само на едно чувство въ него — религиозното чувство, но съ това не се изчерпва цѣлия човѣкъ. Въ човѣка има много чувство, а не само едно религиозно чувство. Той има много отношения, много чувства и много способности още, които трѣбва да развива. Истински религиозенъ човѣкъ е този, у когото има пълна хармония между чувствата, мислитѣ и дѣйствиата.

Сега, мнозина отъ васъ, щомъ чуятъ да се говори нѣщо научно, казватъ: това не се отнася до мене, азъ не съмъ ученъ човѣкъ. Какъ, не се отнася до васъ ли? Че кой сте вие? — Азъ съмъ Иванъ Стояновъ. Ти Иванъ Стояновъ, самъ ли тури името си, или други хора ти го туриха? — Азъ пъкъ съмъ Петъръ Стояновъ. Ти, сѣщо тѣй, самъ ли тури името си, я ми кажи? Ами дѣ бѣше ти прѣди хиляда години? — Азъ съмъ човѣкъ. Човѣкъ ли, отдѣ зна-

ешъ, че си човѣкъ? — Ама азъ мисля тъй. Мислишь ли, отдѣ знаешъ това? Какъ мислишь, я ми кажи какъ става процеса на мисленето? Сега всинца казваме, че мислимъ. Ако ние, съврѣменнитѣ хора, мислѣхме, ако съврѣменнитѣ ученици на окултната школа мислѣха, животътъ ни щѣше да се изрази въ друга форма, а не въ такава, каквато я срѣщаме днесъ. Нѣкой пжть нѣкой отъ васъ мислятъ, че сж много учени, че знаятъ много, Не трѣбва да отидете въ университета, тамъ да видите, колко знаете. Казватъ: съврѣменнитѣ учени хора сж прости, ние, религиознитѣ хора, много знаемъ. Нѣкой пжть трѣбва да слушате нѣкой професоръ отъ университета по геометрия и математика, да видите какво нѣщо е мислене, какъ развива той своята мисль, какъ нанася той своитѣ проекции. Слѣдъ като поседите малко и чуете тази строга математическа мисль, вие ще излѣзете отъ тамъ сгушени и ще си кажете: азъ не зная нищо. За много работи вие мислите по сжщия начинъ Седите сега и мислите за Бога, за ангелитѣ, но дѣ е Богъ, дѣ сж ангелитѣ — не знаете. Кой отъ васъ знае дѣ сж ангелитѣ? — Ама азъ мисля за тѣхъ. Че кой не мисли за ангелитѣ? Това, че мислишь за ангелитѣ, не прѣдставлява нѣкаква строга — научна мисль. Единъ ангелъ, за да бжде реаленъ, отъ чис-

то научно гледище, трѣбва да има нѣкаква проекция на земята. Защото и всички ония точки въ пространството, ако не могат да проявят извѣстна проекция въ физическия свѣтъ, тѣ не сж реални за насъ и не могат да сжществувать. Ако нѣкой отъ васъ мисли, че ималъ разговоръ съ нѣкой ангель безъ да има нѣкаква реална придобивка, той се самоизлъгва. Азъ зная, че ангелитѣ сж много учени, тѣ разбиратъ висшата геометрия и математика тѣй добръ, че могат да ви освѣтлятъ върху нѣкоя трудна задача за васъ и ще ви помогнатъ да я рѣшите. Стане ли това нѣщо съ васъ, разрѣшите ли нѣкоя трудна задача, която самъ не сте могли, тогава ще ви кажа, че наистина при васъ е идвалъ нѣкой ангель. Какъ може да дойде единъ ангель тукъ на земята? — Той може да дойде въ формата на нѣкой живъ човѣкъ, ангельтъ е вжтрѣ въ него. Той може да дойде въ сънно състояние при васъ и вие сами да го видите. Или пъкъ най-послѣ може да възприемете една силна, свѣтлина въ ума си, която да ви помогне да разрѣшите задачата. Значи ангельтъ може да ви въздѣйствува по три начина.

Казвамъ сега: всѣкога трѣбва да имате една проекция въ физическия свѣтъ. Само тогава духовнитѣ нѣща сж реални, само тогава тѣ оставятъ въ

насъ неизличими черти. Запримѣрь, вземете търпѣнието. На какво е проекция търпѣнието? Вие ще ми дадете сега разни мнения. Азъ не искамъ да давамъ мнѣния, ще ви кажа защо. Вие ще кажете нѣщо, но мнѣнието ви може да не бѣде право и тогава ще си кажете: що ми трѣбваше да говоря! Мълчете сега, това е наука. Ученицитѣ да мълчатъ! Търпѣнието е извѣстна разумна сила, която действува въ природата. Тя е най-първо качество на ума. За да се постигне извѣстна идея, за да се приложи тя въ физическия святъ има извѣстни прѣпятствия за нейното приложение. Слѣдователно, търпѣнието е една сила, която ще донесе устой, една вълна на постоянство въ физическия свѣтъ. Само така може дадена идея да се реализира. Можемъ да кажемъ, че ангелътъ е търпеливъ. Ако вие се намирате между свети хора, които живѣятъ въ любовъ, ще има ли нужда отъ търпѣние? Имашъ нужда отъ търпѣние, когато си между дѣца, между ученици. Напримѣрь, единъ учителъ разправя урокъ на своитѣ ученици, но тѣ не могатъ изведнѣжъ да го разбератъ, да запомнятъ. Какво трѣбва да прави той? — Трѣбва да има търпѣние, докато ученицитѣ му запомнятъ урока. Не сж виновни ученицитѣ, тѣхнитѣ умствени центрове още не сж развити. При сегашнитѣ условия, всѣки човѣкъ има извѣстни прѣ-

пятствия при развитието си. Търпѣнието е черта, необходима за всички! То се подкрѣпя отъ закона на Любовта. Любовта въ проявлението си въ духовния свѣтъ е малка топлинка, която дава директива на търпѣнието. Когато човѣкъ обича, може да търпи. Нѣкой казва, че само отъ любов човѣкъ може да търпи. Не, и безъ любов може да се търпи. Я прѣдстави си, че нѣкой те прѣслѣдва. Покрай тебе минаватъ много твои приятели, всички викатъ наоколо ти пѣятъ, но ти мълчишъ и търпишъ. Защо? Защото ако речешъ да извикашъ, неприятельтъ това и чака, той те дебне. Значи, отъ страхъ търпишъ. Може да търпишъ отъ страхъ, може да търпишъ и отъ любов. Истинско търпѣние въ свѣта, обаче е само онова, което се диктува отъ Любовта, то съгражда характеръ въ човѣка. Такъвъ човѣкъ, ако е търпѣливъ, той ще е търпеливъ при всички условия на живота. Каквото и да му дойде, той ще каже: азъ съмъ човѣкъ, трѣбва да търпя всички условия! Той ще оправдае постѣпкитѣ на всѣки едного и ще каже: този човѣкъ толкозь разбира, затова постѣпва така. Този ученикъ толкова разбира. Търпѣнието е необходимо заради насъ, за да не харчимъ напразно своитѣ сили. Тия разсѣждения ви сж потрѣбни.

И тъй, въ числото 100 вие имате проекция на

плоскостъ. Числото 10 пъкъ изразява индивидуаленъ животъ. Десетътъ показва всъкога двама души. Вие нали сте изучавали квадратурата на кръга? Казватъ нѣкои: въ кръга има много точки. Но да имашъ работа съ много точки, това е трудна работа. Следователно, математицитъ подвеждатъ кръговитѣ движения въ четири точки, както въ квадратътъ и квадрата има само четири опорни точки. Математицитъ опрѣдѣлятъ тия точки, но тѣ не могатъ де се опрѣдѣлятъ точно, защото кръгътъ е неизмѣримъ, все-таки се приближаватъ до истината. Тѣ искатъ да приведатъ кръговитѣ движения въ квадратъ, защото могатъ по лесно да се справятъ съ силитѣ, които дѣйствуватъ въ квадрата. Квадратътъ това е домътъ. Бащата има да се справя съ квадрата. Той най-първо се разправя съ жена си, двамата се спогаждатъ, какъ да живѣятъ. Жената е съдружникъ на мъжа, азъ ще я нарека съдружника В. Двамама съдружници А—мъжътъ и В—жената разпрѣдѣлятъ длъжноститѣ си. Тия двама съдружници повикватъ послѣ още двама въ съдружието си. Вие ще кажете: не може ли да повикатъ още 4 — 5 съдружници? — Не, само двама трѣбва да повикатъ повече отъ двама не може.

Ако ви напиша на четири мѣста по едно 1,1,1,1, какво представлява това?—То сѣ четири разни вели-

личини. Колко прави четири пѣти по едно?—Четири. Мислите ли, че вие имате четири единици?—Не може да имате четири единици. Единицата сама по себе си е единица. Двѣ еденици неможе да имаме. Единицата е само единица. Тя не може да се дѣли, Единицата сама по себе си е недѣлима въ своето проявление. Тя може само да произведе резултати, които сж дѣлими. Затова, всѣка часть отъ единицата е дробъ вече. Сега, забѣлѣжѣте, колко мжчни сж тия разсждения, за да ги прѣведете единицата или другитѣ числа въ живи сили. Какво е единицата като жива сила? Ами че вие, вашата душа е единицата. Никога вашата душа не може да се превърне въ друго нѣщо. Ще кажете: какъ, нали единъ день ще стана ангелъ?—Ангелътъ означава само служене: „Ама като ангелъ нали свѣтълъ ще бжда?“ Свѣтлината е само начинъ, по който ще се служи на хората. Прѣдставете си сега, че този ангелъ прѣди години е билъ като нула, т. е. той е прѣдставлявалъ една свѣщъ, затворена въ единъ кръгъ, въ нулата. Тогава той е свѣтилъ, безъ да се проявява навънъ. Слѣдъ врѣме капакътъ, който затулялъ свѣщята, се вдига, и свѣтлината на ангела, която бѣше затворена, сега се проявява навънъ. Ангелътъ, който сега се прояви и първиятъ, който бѣше затворенъ, не е ли

единъ и същъ?—Единъ и същъ е. Ние наричаме първия ангелъ, ангелъ на възможности, а вториятъ — ангелъ на проявитъ. Пали и вие нѣкой пжтъ чувствувате, че имате въ себе си нѣкаква възможность, нѣщо благородно, възвишено, нѣкъкъвъ идеаленъ стремежъ, нѣкаква възвишена идея, но не може да се проявите, затворена сте въ себе си. Четете съчинение на нѣкои ученъ човѣкъ, разбирате го и си казвате: и азъ мисля като него. Но речете ли да се проявите не можете. Като него мислите, но не можете да се проявите, нѣмате условия. Вие сега не можете да напишете едѣа геометрия. Каква геометрия бихте написали? Не казвамъ да напишете една геометрия за първи или за втори класъ, но да напишете една геометрия за българския университетъ. Или, можете ли да напишете едно съчинение по висшата математика, като ръководство? Вънъ отъ това, онѣзи които сж законници, които сж свършили по правото, можете ли да напишете нѣщо по законитѣ на природата въ връзка съ законитѣ на живота, да внесете новитѣ закони, които да оправятъ човѣчеството? Вие имате обикновени закони въ свѣта, но това не сж закони на още природата.

Въ окултната школа ние имаме за цѣль да преведемъ законитѣ на живата природа тѣй, че да за-

почнемъ да дѣйствуваме споредъ тѣхъ, а не съобразно обикновенитѣ закони. Послѣднитѣ ние имаме вече на рѣка. Ние искаме да намѣримъ формитѣ на природнитѣ закони т. е. да ги направимъ проекции на своя животъ. Всѣка мжнотия това е една проекция. Да допуснемъ, че вие искате да построите една къща. Това е вече проекция. Най-първо, каква е проекцията? Купувате дворъ отъ 400 кв. метра, туряте основитѣ на къщата, започвате да градите, но пари нѣмате. Ето първата мжнотия! Хващате се за главата. Защо имате мжнотии? Защото вашата проекция се е проектирала вече на физичеккия свѣтъ. Тогава нѣкои ще кажатъ, че този човѣкъ не е трѣбвало да строи къща. То е другъ въпросъ. Въпросътъ сега е, какъ може да се съгради тази къща при тия условия? Този човѣкъ като се мжи, това показва, че има извѣстни прѣпятствия, които трѣбва да прѣодолѣе. Вие казвате, че на този човѣкъ не трѣбва къща. Тѣй като разсжждаватъ хората, подразбирамъ, че искатъ да кажатъ: на този човѣкъ не му трѣбва добъръ животъ. Каква разлика има между тия двѣ разсжждения? Значи, на този човѣкъ не му трѣбва къща — едното разсжждение, на този човѣкъ не му трѣбва добъръ животъ — другото разсжждение.

Не, започнешъ ли веднажъ да градишъ къща, криво лѣво, съ борчове, ще я довършишъ. И като я довършишъ самъ ще си кажешъ: не трѣбваше да градя къща. Ще направишъ сега друга проекция. Вие какво правите въ такъвъ случай? Отивате при нѣкой вашъ братъ, казвате му: братко, можешъ ли да ми помогнешъ? Градя къща, пъкъ ми трѣбватъ малко пари. Не му казвайте това, защото той ще ви каже: като нѣмашъ пари, защо си се наелъ да градишъ къща? Отидешъ при другъ нѣкой братъ, помолишъ го да ти услужи, и той казва: що ти трѣбваше да градишъ къща? — Това не сж разсждения. Ето какво бихъ му казалъ азъ: братко, твоята къща е една опредѣлена величина, тя се намира на хубаво мѣсто, ще я ипотекирашъ въ банката. Пъкъ ако мога да му услужа, ще услужа, безъ да го питамъ, защо се наелъ да гради и тѣмъ подобни. Като ипотекира къщата си, той ще се намѣри прѣдъ три не извѣстни: х. у. з. Ще започне съ х, което показва, че къщата не е изплатена. Като вземе паритѣ, ако разбира отъ търговия, ще види, отъ какво най-много се нуждаятъ хората на пазаря, ще вложи паритѣ въ такава стока и отъ спечеленото ще изплати къщата си. Ако пъкъ не разбира отъ търговия и се наеме съ такава работа, ще забатачи още повече и ще се намѣри

прѣдъ двѣ неизвестни. Къщата въ този случай съвсѣмъ ще пропадне.

Тогава казвамъ; като влѣзете въ религиозния животъ, и вие забатачвате по сщия начинъ, като този, който гради къща. Започвате единъ новъ животъ и слѣдъ това, като дойдете до извѣстно мѣсто, спирате се. Добриятъ животъ се счита градежъ. Вие се въодушевлявате, започвате да градите и сте почти на привършване, остава ви само да измажите къщата и да ѝ поставите врати и прозорци, но вие изведнажъ я напушате, прекратявате строежа. По нѣкой пѣтъ това става и съ ученика. Вие сте започнали нѣкакъвъ градежъ въ Божествения свѣтъ, съградили сте нѣщо, но изведнажъ изгубите вдъховението си казвате: азъ не мисля вече както мислихъ едно врѣме. Онзи пѣкъ, който е съградилъ къщата, но не е поставилъ врати и прозорци казва: нека остане къщата безъ врати и прозорци, да поизсѣхне малко, защото тази къща е нѣщо нехигиенична за живѣене. Слѣдъ 2 — 3 години ще я довърша и тогава ще влѣза да живѣя въ нея. Правъ е човѣкътъ, слѣдъ 2 — 3 години той ще може да се прѣмѣсти отъ едно мѣсто на друго, отъ старата въ новата къща, както това често правятъ нѣкои овчари. Тѣ оставятъ своитѣ колиби и отиватъ въ нови. Такова нѣщо забѣлѣзваме

и въ нѣкои религиозни учения. Вие започвате съ една идея. Влѣзете въ едно общество започвате да градите, но оставяте градежа на половина и отивате на друго мѣсто. Не ще довършите работата си до край! Ако ти самъ не разбирашъ математика, никой не може да ти помогне. Най-първо ти самъ трѣбва да имашъ способности. да разбирашъ математика, тогава и помощта ще дойде отвънъ. Туй трѣбва всѣки отъ васъ да схване. Способността трѣбва да бжде въ васъ, а помощта ще дойде отвънъ.

Сега вие градите живота си, нали? До дѣ сте дошли? Азъ уподобявамъ човѣшкия животъ на кжща. Дѣ ще турите тѣрпѣнието? На какво го уподобявате? Ами Любовта на какво я уподобявате? Дѣ ще я турите въ тази кжща? Ами на Мѣдростта, на Истината каква форма давате? На кое мѣсто въ кжщата ги поставяте? Това сж въпроси, върху които може да разсѣждате. Азъ не искамъ да ги разрѣшите още тази вечеръ. Не мислете, че когато нѣкой професоръ разправя на студентитѣ за проекции, за плоскости, та тѣ всичко разбиратъ! Професорътъ прави сѣченія въ една или друга страна, туря букви на чертежа, грѣцки, латински, прави изчисления, съставя уравнения и т. н. Студентътъ гледа, мисли, не разбира тази работа. Отиде си въ кжщи, рѣшава, изчислява, докато

най-послѣ казва: сложна е тази работа! Дълго време се минава, докато студентътъ започне да разбира това, което професорътъ му преподалъ прѣди 3 — 4 години. Не се разбира лесно висшата математика. Студентътъ трѣбва да развива висшитѣ си способности и чувства, съ които дл разбира тази материя.

Та ние сега се стрѣвимъ да развиемъ у васъ висшитѣ ви духовни сили. Тѣ изискватъ време и пространство, за да могатъ да се проектиратъ и да придобиятъ единъ реаленъ изразъ за насъ. Азъ считамъ реалността само тогава за реалностъ, когато може да се проектира въ нашия животъ, да стане ясна, достъпна за насъ. Щомъ стане ясна, ние можемъ съ нея да манипулираме, да работимъ. Сега, да кажемъ че между двама отъ васъ, като ченици, има нѣкакъвъ споръ за пари. Единиятъ има да дава, другиятъ да взима. Този, който има да дава, има пари въ себе си, може да ги върне на онзи, който има да взима. но прави си съображенията, че ако му ги върне, нѣма да му остане въ кесията нищо. Затова, казва на другия: имамъ пари, но не мога да върна твоитѣ сега. — Не, ще ми ги дадешъ! Двамата започватъ да спорятъ. Защо се ражда споръ! Защото и двамата искатъ да задържатъ тия пари. Единиятъ отъ двамата трѣбва да отстъпи. Но има другъ случай. дѣто нѣма

здържане на пари, и пакъ се явява споръ. Да кажемъ, че имашъ единъ приятель, съ когото си живялъ много добръ. Но ти кажешъ на тозидвой приятель една обидна дума и той става положителенъ. Веднага се яви споръ, той казва: защо ми казатака: Първиятъ споръ лесно може да се изравни, ще му върнешъ паритъ, но какъ ще се изравни вториятъ споръ? Казвате: ще искаме извинение. Добръ, нѣкой пжтъ искате извинение, но спорътъ пакъ не се изравнява. Вземете примѣръ отъ свѣтскитъ хора, вижте, колко сж умни тѣ, какъ изравняватъ спороветъ си. Въ първия случай тѣ разрѣшаватъ въпроса съ лихва. Ти вземешъ отъ нѣкъдѣ 10 000 лева по 10⁰/₀ лихва. За една година тѣ ставатъ 11,000 лв., затова слѣдъ изтичане на този срокъ, трѣбва да върнешъ 11,000 лева. По сжщия начинъ ще разрѣшите и втория споръ. Когато обидишъ единъ свой приятель нѣма само да му искашъ извинение, то значи да му върнешъ само паритъ, които си взелъ отъ него. Не, ще му върнешъ и лихвитъ. Тогава, какъ ще постъпите при възпитанието на вашитъ дѣца? Какъ ще ги възпитате? Мислите ли, че като ви говоря да бждете добри, да обичате Бога, това ще упражни голѣмо влияние върху васъ? Туй сж идеи, които трѣбва да се приложатъ, за да иматъ сила. Азъ трѣбва да раз-

бирамъ онзи основенъ законъ, споредъ който, когато говоря на нѣкой човѣкъ, най-първо трѣбва да си го прѣдставя въ физическия свѣтъ, да си прѣдставя неговата форма, за да схвана, по какъвъ начинъ мога да проектирамъ върху него невидимата енергия. Такавъ е законътъ. Или, казано на съвършено практически езикъ, трѣбва да зная, каква нужда има този човѣкъ въ даденъ случай.

Сега, да вземемъ другъ случай. Вие имате единъ добъръ приятелъ, съ когото сте учили заедно въ отдѣленията, въ гимназията и въ университета. Вие сте били добри приятели, прѣкарвали сте много добръ, имали сте отношения повече отъ братски. Единъ день вие забѣлѣзвате, че вашия приятелъ не е сжщиятъ спрѣмо васъ, промѣнилъ се е нѣщо въ чувствата си спрѣмо васъ. Какъ ще си обясните, отъ какво е произлѣзла тази промѣна? Има нѣщо, което липсва въ чувствата ви, има единъ минусъ. Ще кажете, че вашиятъ приятелъ е нѣщо боленъ, или неразположенъ. Да, ако тази промѣна е врѣменна, но ако тя е постоянна, какъ ще си я обясните? Защо обича той другъ нѣкой повече? Какъ е възможно, този, съ когото сте били заедно въ отдѣленията, въ гимназията и въ университета, да се измѣни, да влѣзе другъ нѣкой като клинъ помежду ви и да превърне този

малък знак плюс на минус? Защо обикна другия повече? Сега вие ще ми кажете: да оставим на страна тия нъща! Нъкой ден вие имате голъм стремеж към Бога, казвате: готовъ съмъ за Бога, всичко да жертвувамъ. Но на другата сутринъ ставате и казвате: дали съмъ на правия път? Вашиятъ стремежъ къмъ Бога вече не е същиятъ, вие не сте готовъ да жертвувате за Него всичко. Защо — Станала е нъкаква промена въ васъ. Вие сте били бѣднъ, всъки денъ сте се молили на Бога, Той да ви помогне да излѣзѣте отъ това трудно положение. Богъ ви помогне да излѣзете отъ сиромашията и вие успѣвате да станете пръвъ министръ въ България. Прѣди да станете министръ всъки денъ ходѣхте въ църква, свѣщи палехте, но сега, като министръ, вече не ходите въ църква, свѣщи не палите, Бога забравихте и за свое оправдание казвате: много работа имамъ, и то важна работа! По-важна работа отъ тази, да се помолишъ на Бога нъма — но ти си забравилъ Господа. Ти мислишъ, че си се осигурилъ вече, затова не се молишъ на Господа. Защо ставатъ тия работи? Вие ще кажете: това е въ реда на нъщата, такава е човъшката натура. Това е пътятъ на неговата еволюция. Не, това сж несмислени приказка. Висшата математика и геометрия не търпятъ такива предположения. Това

сж вѣроятности, които трѣбва да докажете. Кое е вѣрното, обаче, кои сж причинитѣ за това? — Този човѣкъ, който постѣпва така, никога не е ималъ любовь къмъ Бога Той е единъ лицемѣръ — нищо повече! Човѣкъ, който въ вѣрме на сиромашия е религиозенъ, а въ вѣрме на богатство се измѣня, азъ считамъ, че той нѣма любовь. Но когато единъ човѣкъ при най-голѣмото си богатство е религиозенъ, а когато е сиромасъ, не се моли на Бога да му отнеме сиромашията, азъ считамъ, че у този човѣкъ има истинска любовь къмъ Бога. Такива хора сж истински религиозни. Ако се молишъ на Бога, когато си въ сиромашия, всѣки може да каже, че сиромашията те кара да се молишъ. Сиромашията е единъ остень. Ако се молишъ на Бога, когато си богатъ, това показва, че любовта ти къмъ Бога те кара да правишъ това. Ние казваме, че свѣтътъ ще се оправи не отъ сиромаситѣ, не отъ проститѣ хора, но отъ богатитѣ, отъ ученитѣ хора.

Сега, мнозина ми казватъ за нѣкоя мисль: Учителю, тази мисль, която ни каза, не ни е ясна. Азъ съмъ ви казалъ много мисли, които ви сж много ясни, но тѣ нѣматъ проекция. Ако взема да нахвърля картини върху платното на кинемотографа, мислитѣ ли, че тѣ сж ясни проекции? Най-първо нѣщата въ кине-

мотографа сж лъжливи, поне 100% отъ туй, което кинемотографа дава за вѣрно. Прѣди всичко образитѣ на хората тамъ сж черни, не сж въ естествената си форма, а вие гледате картинитѣ и казвате: колко е хубава тази картина. Второто положение, е че работитѣ на кинемотографа не вървятъ по единъ естественъ пѣтъ. Тамъ всички събития се развиватъ извънредно бързо. По нѣксий пѣтъ и ние въртимъ колелото на живота тѣй бързо. Обаче нѣщата въ живата природа не се случаватъ така. Всички Божествени работи, трѣбва да ставатъ тихо, спокойно, безъ никакъвъ шумъ. Има ли шумъ въ една работа, тя е човѣшка. Въ Божественитѣ работи нѣма абсолютно никакъвъ шумъ. Щомъ вие скърцате много съ себе си, щомъ вдигате много шумъ, тази работа е човѣшка. Дойде нѣкой, казва: замѣти ми се главата! — По човѣшки мислишъ. Дойде другъ, казва. Менъ отъ нищо не ме е страхъ. — По човѣшки разсждавашъ. Трѣбва да знаешъ, че начало на Мъдростъта е страхътъ Господень. Страхътъ е една сила, необходима за развитие то на всѣки човѣкъ, само че друга една сила има въ свѣта, която може да замести страха. Тя е Любовьта. Ако човѣкъ нѣма любовь и нѣма страхъ, всичкитѣ нещастия ще дойдатъ въ дома му. Ако е страхливъ, може да се прѣдпази да не дойде нещас-

тието дома му. Казватъ: страхътъ е една производна величина отъ други нѣкои сили, а именно отъ прѣдпазливостъ, отъ голѣмо внимание да се спазватъ Божественитѣ закони въ свѣта. Страхътъ не е нищо друго, освѣнъ внимание на човѣка къмъ своитѣ постѣпки. Като ученици, азъ искамъ отъ васъ да разсждавате трѣзво.

Въ всички съврѣменни скульптни школи има една опасностъ, тя е слѣдната: всички бързатъ да свършватъ по скоро. И въ свѣта дѣйствува сжщиятъ законъ. Не, това не е право. Като влѣзете въ свѣта, вие трѣбва да имате положителна наука, като инженерътъ, който прилага своето знание. Сега, съ едно малко усилие върху себе си, вие можете да добие-те това, което ви липсва. Липсата, недоимъкътъ всѣкога показва посоката, къмъ която се стремимъ.

Човѣкъ всѣкога се стреми къмъ това, което нѣма, а не къмъ това, което има. Това, което има, той го оставя настрана, то му е като тиль, а това, което нѣма, прѣдставлява за него обектътъ, къмъ който се стреми. Богатиятъ оставя богатството си настрана, казва: то ми е на ржка, но друго ми трѣбва менъ. Това, което нѣма, къмъ него се стреми той. Следователно, всѣки отъ васъ трѣбва да се стреми да добие слѣднитѣ качества: да расждава презилно, да

мисли правилно, да пѣе правилно и то музикално, да говори образно, да знае реда и порядъка на нѣщата, които съществуватъ въ природата, да има голѣма достъпностъ, да разбира човѣшкото естество, да бжде милосерденъ, да знае да се моли, да обича Бога, да има вѣра, надежда, да бжде справедливъ — редъ качества трѣбва да придобие той. Това е човѣкъ. За сега човѣкъ е кжща, която се гради и дълго врѣме още ще се гради. Вѣковѣ ще минатъ, докато се съгради тѣй, както трѣбва, че да влѣземъ да живѣемъ въ нея. Докато се съгради тази кжща, ние ще живѣемъ на земята, ще доставяме материалъ за нейното съграждане. Всѣки отъ васъ, който работи, ще доставя градиво за своята кжща.

Туй е положенито . а този, който иска да бжде ученикъ, а онази които иска да живѣе споредъ своитѣ чувства и настроения, то е другъ въпросъ. На ученика се позволява да играе само слѣдъ като знае уроцитѣ си, на ученика се позволява да напусне училището само слѣдъ като е завършилъ своята наука. Само тогава неговитѣ учители ще му помагатъ да се прояви въ своята опрѣдѣлена работа. Ако Той напуска училище, безъ да е свършилъ, той не е отъ добритѣ ученици. . . . Той трѣбва да свърши! Ученикътъ като започне една школа, трѣбва да я завърши. Въ

университетъ ли слѣдва, по логика, напримеръ — да свърши! По естѣственитѣ науки ли слѣдва-да свърши! По математика ли слѣдва да свърши! Каквато наука и да слѣдва дѣто и да слѣдва, каквато и да захване, да се стреми да я завърши. Не е въпросътъ, че въ тази работа ще придобие много нещо, но това сж стѣпала, това е съграждане на неговия характеръ, придобиване стабилностъ въ живота. Днесъ нѣкой му каже едно, и той тръгне подирѣ му. Утрѣ другъ му каже друго нѣщо, и той тръгне подирѣ му. Не, ученикътъ трѣбва да има и свой възгледъ. Той не трѣбва да проявява своя възгледъ въ школата, а вънъ отъ школата. И, слѣдъ като придобие това знание, ще приложи всичко, което е научилъ. Какво е приложението на живата геометрия въ живота? Ако нѣкой отъ васъ е малко нетърпеливъ, нервень сприхавъ, добръ е да се занимава съ геометрията, да размишлява псне по единъ часъ на день върху нѣкои геометрически истини, да рѣшава задачи, да прави чертежи и изчисления. Вземете 2 — 3 правила отъ математиката, работете върху тѣхъ и ще видите, че въ кратко врѣме ще придобиете малко търпѣние. Математиката, изобщо, прѣдставлява добъръ методъ за придобиване спокойствие на духа. Онѣзи, ксито иматъ голѣмо спокойствие, тѣ може да се занимаватъ

съ музика. Ако музиката не се вземе заедно съ геометрията и математиката, развива излишни чувства, и човѣкъ започва да се афектира. Слушалъ съмъ нѣкой пиянисти, у които има изобилно чувства, но тѣ не свирятъ правилно. Защо? Тѣ като свирятъ толкова много се въодушевяватъ, че започватъ да си представяватъ голѣма аудитория, много слушатели, голѣмъ успѣхъ и т. н. Не, азъ ако свиря като музикантъ, ще изпядя всички слушатели отъ ума си и ще остана само азъ, ще свиря само за себе си-никого нѣма да пропусна до себе си. Това е музикантъ. Отвѣнъ може нѣкой да ме слуша, но въ моята аудитория ще свиря само за себе си. Това е истински музикантъ. Самъ съ себе си ще останешъ. Учишъ ли за хората, свиришъ ли за хората, подвизавашъ ли се за хората, свършва се твоята работа.

Та казвамъ: за себе си всѣки ще работи! Като останешъ самъ въ себе си и произведешъ ефектътъ на музиката върху душата си, ти разбирашъ вече малко отъ музика. Като си служите съ музиката и математиката въ живота, вие ще проучавате себе си и ще можете да си въздействувате. Като се намеришъ нѣкой пѣтъ въ трудно положение, ще си кажешъ: чакай да видя, дѣ се е проектирала тази точка отъ пространството! Да кажемъ, че нѣкоя точка

се е проектирала върху вашитѣ лични чувства. Вие ще разберете, каква е силата на тази проекция и ще можете да си въздействувате. Друга се е проектирала въ чувствата на стомаха ви. Тия сж двѣтъ главни проекции, но има и трета проекция, която може да се проектира върху друга нѣкоя точка, напримеръ въ областъта на надеждата, когато очакваме нѣщо. Това сж все проекции. Какво се образува между тѣзи съчения? Щомъ започнемъ да мислимъ за плоскоститѣ, които съществуватъ въ геометрията — езикътъ на ангелския свѣтъ — все ще мине нѣкой ангелъ покрай насъ и ще ни даде извѣстно изяснение, ще добиемъ една вътрѣшна стабилность, ще ни даде една вътрѣшна утѣха. Важнитѣ въпроси, които имате да разрешавате, по този начинъ ще се разрѣшватъ по-лесно, отколкото ако се не занимавате.

Упражнение: ржцѣтъ отпрѣдъ на гърдитѣ. Туй е едно естествено положение. При това положение на ржцѣтъ, изговорете: искамъ да се прояви онова което е вложено въ моята духовна натура! Разтворете сега ржцѣтъ си настрани, хоризонтално. Тѣй поставени ржцѣтъ настрани, това е едно неестествено положение. То означава: какво искате вие, да ме мжчитѣ ли? Щомъ това положение не е естествено, какво положение трѣбва да заеме човѣкъ? Турнете сега лѣвата си ржка на гърдитѣ, а дѣсната ржка на прѣдъ, съ събрани прѣсти. Туй е спасително движение, то

разрѣшава въпроса. Това сж сжщеврѣменно проекции въ висшата геометрия. Тѣй поставени двѣтъ ржцѣ, това сж двѣ проекции. Движенията, които правите, зависятъ отъ вашата разумность, отъ вашата воля. Всѣко движение се опрѣдѣля съобразно силитѣ, които действуватъ въ човѣка. Когато нѣкой човѣкъ не е правилъ упражнення, може да се атрофира. Тогава той заболѣва, започва да си гърчи ржцѣтъ, да гърчи краката си, врата си и по този начинъ той ще направи толкова движения, колкото сж необходими за събуждане на енергиитѣ въ неговия организъмъ. И слѣдъ като направи одредѣленото количество движения, природата казва: „Стига му вече на това дѣте. освободете го!“ Освободяватъ го и той оздравява.

Ржцѣтъ отпрѣдъ на гърдитѣ. Изговорете слѣдната формула: „Ще направя всичко, което моето сърце може да направи“. Поставете ржцѣтъ си хоризонтално, настрани! Подъ думитѣ „всичко, което моето сърце може да направи“, се подразбира всичко онова, което Богъ е вложилъ въ сърцето ми. Значи повторете сега формулата: „Ще направя всичко, което Богъ е вложилъ въ моето сърце“. Коя формула е по-добра? — Втората

Т. м.

„Любовьта ражда доброто“.

— Доброто носи живостъ, свѣтлина и свобода за нашитѣ души.

